

PREMIJERA Opera 'Ljubavni napitak' Gaetana Donizettija u splitskom HNK

Pred Tomislavom Mužekom blistava svjetska karijera

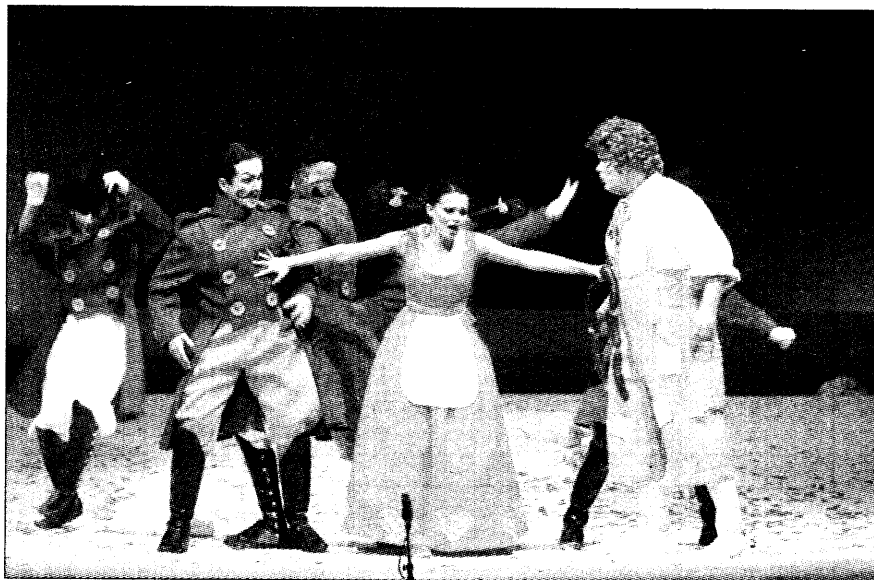
Piše **Branimir Pofuk** *BP*

S obzirom na to da je kroz zagrebačku "Traviattu" samo prošao kao gost, nastup Tomislava Mužeka u preksinoćnoj splitskoj premijeri Donizettijeva "Ljubavnog napitka" može se smatrati njegovim prvim velikim debijem na hrvatskoj opernoj sceni. Split je tako osigurao značajno mjesto u prvom poglavlju pjevačke biografije koja ima sve naznake da bi mogla biti velika i svjetska.

Već dugo u nekoj hrvatskoj opernoj kući nijedan, a osobito ne mladi pjevač, nije dobio toliki pljesak na otvorenoj sceni kao preksinoć Tomislav Mužek nakon antologijske tenorske arije "Una furtiva lagrima". Za nje su bile rezervirane i gotovo sve ovacije na kraju predstave. U glavnoj ulozi dobrodušnog, siromašnog i smrtno zaljubljenog seljačića Nemorina Mužek je bio uživljen i razigran, a krajnju uvjerljivost postizao je glasom kojim čini što hoće - a ono što hoće vrlo je muzikalno i lijepo. Agresivne tenorske dernjave, kakvoj smo često izloženi, kod Mužeka nema ni u primisli. Njegov glas, oblikovan u bečkoj pjevačkoj školi, već sada je vrlo kultivirano glazbalo sposobno unutar svake od lijepo oblikovanih fraza pokazati raskošnu paletu izražajnih nijansi. Njegovom forteu svejedno ne manjka snage, a sasvim ga bezbolno u trenutku može stišati do senzibilnog pianissima - sve to uz jasnu dikciju. Uostalom, u njegove se kvalitete već imala prilike uvjeriti i publika bečke Državne opere, a zbog njih Mužeka već za koji dan očekuju u Münchenskoj Državnoj operi gdje će na dvije predstave Mozartova "Don Giovanni" pjevati Don Ottavija. Kad ga već nije školovala, domovina Hrvatska može mu učiniti barem toliko da ga pusti na to izuzetno važno gostovanje. Mužek je, naime, trenutno u Splitu na odsluženju vojnog roka u Hrvatskoj vojsci, kojoj već i ovom premijerom može i te kako biti na ponos. Radosna je vijest i da će u Splitu ove sezone pjevati još i Werthera.

Sigurna Šutejeva ruka

U ulozi Adine, lakomislenog objekta njegove ljubavi, Mužekova partnerica bila je Sandra Bagarić, operetna prvakinja zagrebačkog kazališta Komedija. Njezino lijepo li-

Tomislav Bekić, Sandra Bagarić i Tomislav Mužek u splitskoj izvedbi 'Ljubavnog napitka'

Agresivne tenorske dernjave, kakvoj smo često izloženi, kod Tomislava Mužeka nema ni u primisli

ce odlično se uklopilo u šareni, vedrim pastelnim bojama nacrtani svijet Donizettijeve komične opere, kako ga je zamislio redatelj Krešimir Dolenčić, a izradio kostimografski tandem Danica Dediđer - Sivio Vujičić na minimalistički efektnoj sceni Slavice Radović i pod majstorskim svjetlom Zorana Mihanovića. Adina je imala i vrlo pristojan glas sposoban vinuti se u donizettijevske visine i kolorature. Vokalnoj tehnicu tog spora, dođuše, štošta nedostaje pa mu intonacija zna biti nejasna i nepouzdana. No, Sandra Bagarić, baš kao u propagandnom televizijskom spotu u kojem glasom razbija čaše, vrlo uvjerljivo zna odglumiti ne samo scensku prpošnost nego i onaj dio pjevačke sigurnosti koji ponekad nema u glasu. U orkestarskoj rupi zato se ništa nije glumilo, već se vrlo uigrano, do detalja pažljivo uvježbano i nadahnjujuće muziciralo pod vrlo sigurnom, iskusnom, a pjevačima naročito suživljenom rukom maestra Vjekoslava Šuteja. Odličan posao na temeljnoj pripremi orkestra očito

je dobro obavio i njegov mladi nadareni učenik i asistent Ivan Repušić, kao što je i Ana Šabašev još jednom sjajno pripremila zbor, čiji je ženski dio osobito briljirao.

Dolenčić majstor slastičar

S nekoliko odličnih i duhovitih redateljskih poteza Dolenčić je izmamio i podosta smijeha publike. Primjerice, u trenutku kada Nemorino od ljubavne muke jede vlastiti šešir, uz glasno hrskanje "oblatni" od kojih je napravljen, ili režijom malog odreda vojnika s odličnim Tomislavom Bekićem koji ih kao brkati i komični narednik Delcore predvodi u bitkama - uglavnom onim ljubavnim.

Manju ulogu pralje Gianne solidno je odigrala Snježana Katić, a Ivici Čikešu koji je već i sam sebe valjda navikao gledati samo u herojskim baritonskim ulogama, sasvim je dobro došla i stajala uloga nadriliječnika Dulcamare. Sliku nevinog svijeta u kojem na kraju od svog novca, vojničkih činova i prevarantske gramzivosti bude jača iskrena i naivna ljubav, Dolenčić je u već poznatom stilu kazališnog majstora slastičara dirljivo upotpunio trima preslatkim anđelićima postavivši ih, onako plavo nakovršane i zabavljene lizalicama, poput ukrasa na vrh uspjele i ukusne operne torte.